

27. 04. 2014. – 2. Uskrsna
- Bijela nedjelja
– nedjelja Božanskog milosrđa

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Petar, Ljudevit, Vital, Dada,
- **Utorak:** - sv. Katarina sijenska
- **Srijeda:** - Sv. Pijo V., papa
- **Četvrtak:** - Sv. Josip Radnik
- **Petak:** - Sv. Atanazije, biskup
- **Subota:** - SV. FILIP I JAKOV, apostoli

M I S E S U:

Cesarica : 9 sati : Ivan Milinović - Josičin

Karlobag: 10 sati - za narod

L. Šugarje: 11 sati: Anka Šikić r. Milković

Prizna-sv. Ivan 12 sati : Jure, Ivan i Kata
Matijević (Markan)

Danas (27. 04. 2014.) poslije podne
blagoslov je kapelice na groblju u Ledeniku –
Sv. misa u 15 sati.

Hodočasnici: Ludbreg – Molve - Novo Virje
polazak u 4 sata u subotu s autobusnog
stajališta ispred škole.

Mise u Prizni slave se u 8,00 sati ujutro – u
svibnju te sve do kraja kolovoza osim na blagdan
sv. Ante i sv. Ivana Krstitelja – tada u 12 sati

Na stoliću poslužite se

Glas Koncilom i
Ljudima prijatelj

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

27. 04. 2014. – 2. Uskrsna
- Bijela nedjelja
– nedjelja Božanskog milosrđa

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 28. TRAVNJA

19,00 sati

Utorak, 29. TRAVNJA

19,00 sati +

Srijeda, 30. TRAVNJA

19,00 sati

Četvrtak 01. SVIBNJA

19,00 sati:

Petak, 02. SVIBNJA

19,00 sati:

Subota, 03. SVIBNJA

19,00 sati

04. 05. 2014. – 3. Uskrsna

Prizna-sv. Ante 8 sati : -----

Cesarica : 9 sati : Blaž, Marija i Tiho Čačić,
Frane i Roža Smojver

Karlobag: 10 sati - 'pro populo'

L. Šugarje: 11 sati: Božo Barić

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

27. 04. 2014.

God. IV., br. 131.

»I nakon osam dana njegovi učenici bijahu opet unutra, a s njima i Toma. Dođe Isus, kroz zatvorena vrata, stade u sredinu i reče: „Mir vama!” Zatim će Tomi: „Prinesi prst svoj ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku svoju i stavi je u rebra moja i ne budi nevjeran nego vjeran.” Odgovori mu Toma: „Gospodin moj i Bog moj!” Reče mu Isus: „Budući da si me vidio, povjervao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!”«

Na svetkovinu Božjeg milosrđa 27. travnja 2014. prva dvostruka kanonizacija papa u povijesti Crkve.

IVAN DOBRI

'Otvorite prozore Crkve, neka ude svježiji zrak'

Angelo Giuseppe Roncalli (bl. papa Ivan XXIII.) rodio se 25. studenog 1881. u mjestu Sotto il Monte (sjeverna Italija) kao četvrto od trinaestero djece Battiste i Marijane Roncalli.

Zaređen je za svećenika 1904. u Rimu. Nakon svećeničkog ređenja vršio je razne službe: od vojnog kapelana do duhovnika u sjemeništu. Godine 1925. papa Pio XI. imenuje ga naslovnim nadbiskupom i apostolskim vizitatorom u Bugarskoj, Grčkoj, Turskoj i Francuskoj. Početkom 1953. papa Pio XII. imenuje ga kardinalom i venecijanskim patrijarhom.

Nakon smrti pape Pia XII., kardinal Angelo Giuseppe Roncalli 9. listopada 1958. izabran je za Papu i uzima ime Ivan XXIII. Bio je već starac kad je izabran, novine su pisale «papa di passaggio», «papa prijelaza», pomalo prezirno. I imale su pravo, jer je upravo taj starac, kandidat nagodbe, izazvao tektonski poremećaj u Katoličkoj crkvi. Tijekom svega četiri i pol godine njegova upravljanja (1958.-1963.) Crkva je dobila ljudske lice te široko otvorila svoja vrata pitanjima i potrebama «običnih» ljudi.

U bazilici Sv. Pavla, 25. siječnja 1959. priopćuje kardinalima odluku da sazove Koncil i nakon trogodišnje pripreme, 11. listopada 1962. otvara Drugi vatikanski koncil, prekretnicu u Katoličkoj crkvi. Objavljuje nekoliko enciklika, među kojima su dvije osobito glasovite i važne:

Mater et magistra i Pacem in teris.

Umro je na Duhovski ponedjeljak, 3. lipnja 1963. u vrijeme zasjedanja Drugog vatikanskog koncila. Zbog njegove blage naravi i dobrote narod ga je prozvao Ivan Dobri. Za njegova nasljednika izabran je kardinal Giovanni Battista Montini (papa Pavao VI.)

koji je nastavio koncil. Na tom zasjedanju koncilski su oci odmah izrazili želju da se povede proces za beatifikaciju Ivana XXIII.

Papa Ivan Pavao II

1. svibnja 2011. proglašen je blaženim na svetkovinu Božjeg milosrđa a ove godine na istu svetkovinu 27. travnja bit će proglašen svetim, nimalo slučajno, ta on je sam kao papa ustanovio svetkovinu Božjeg milosrđa.

Pontifikat Ivana Pavla II. trajao je čak dvadeset i sedam godina, kraće tek od papinske službe Pija IX., koja je trajala

trideset i dvije godine. Papa Wojtyła je umro u vatikanskim palačama 2. travnja 2005. Stvaranje hagiografske slike Ivana Pavla II. počelo je već i prije njegove smrti, a svoj je vrhunac imalo u trenutku kada je 2. travnja u večernjim satima poljski Papa umro. "Santo subito" (odmah svet!) čitalo se na transparentima koji su osvanuli na Trgu Svetog Petra i drugim rimskim trgovima, gdje je 8. travnja 2005. na velikim videozidovima golemo mnoštvo ljudi pratilo pogrebnu misu kojom je predsjedao kardinal Joseph Ratzinger, kao dekan Kardinalskog zbora. Benedikt XVI. bez imalo oklijevanja dopustio je da se na kauzu za njegova predšasnika ne primjenjuje uredba koja je nalagala da se čeka pet godina prije početka postupka. U svega dvije godine, godine 2007. zaključena je biskupijska faza postupka beatifikacije a dvije godine kasnije u prosincu 2009. papa Benedikt XVI. je potpisao dekret o priznavanju krepости u herojskom stupnju od strane Ivana Pavla II. Već iduće godine je priznato čudesno ozdravljenje po zagovoru Ivana Pavla II. francuske redovnice koja je bolovala od Parkinsonove bolesti, iste bolesti od koje je bolovao papa, čime je ispunjen uvjet za njegovo proglašenje blaženim. U siječnju 2011. papa Benedikt XVI. proglasio je dekret o proglašenju blaženim Ivana Pavla II.

Homilija za 2. Vazmenu nedjelju

Vjera prožeta životnom nadom i u naše uskrsnuće od mrtvih i u život vječni je dar Duha Svetoga kojega je uskrsli Krist dao svojim apostolima i cijeloj Crkvi već na prvi dan Uskrsa. Snagom toga Duha Svetoga Crkva preko svojih službenika i nasljednika apostolâ oprašta ljudima grijehe i pomiruje ih s Bogom i međusobno. I tako ljudi primaju onaj mir koji je uskrsli Krist donio svima nama i bez kojega nijedan čovjek ne može imati pravu sreću i život ni na zemlji ni u vječnosti. »Isus im stoga ponovo reče: „Mir vama! Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas.“ To rekavši dahne u njih i kaže im: „Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se, kojima zadržite, zadržani su im.« Tom prigodom Isus je ustvrdio da on kao Bog ima vlast na zemlji opraštati grijehe.

Sada tu vlast On prenosi na svoje apostole i na svetu Crkvu. Crkva je u tim Isusovim riječima uvijek gledala ustanovu sakramenta pokore. Većega uskrsnoga dara Spasitelj nam nije mogao dati i ostaviti od sakramenta pokore i pomirenja i od sakramenta svojega tijela i krvi. Na zadnjoj večeri Isus je apostolima i njihovim nasljednicima dao vlast nad svojim tijelom i krvi, a na Uskrs uvečer vlast nad svojim otajstvenim tijelom koje je njegova Crkva, odnosno zajednica grešnikâ.

Da je Crkva doista zajednica grešnih ljudi svjedoči nam i sv. Toma apostol koji nije htio vjerovati ostalim apostolima i učenicima da je Isus uskrsnuo dok ga sam nije svojim očima vidio i u to se uvjerio.

»I nakon osam dana njegovi učenici bijahu opet unutra, a s njima i Toma. Dođe Isus, kroz zatvorena vrata, stade u sredinu i reče: „Mir vama!“ Zatim će Tomi: „Prinesi prst svoj ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku svoju i stavi je u rebra moja i ne budi nevjeran nego vjeran.“ Odgovori mu Toma: „Gospodin moj i Bog moj!“ Reče mu Isus: „Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!“ Toma se doticanjem vratio vjeri da se naš duh, oslobođen sumnje, učvrsti u vjeri. Vidio je, naime, samo čovjeka, a ispovjedio je vjeru u Boga. Zaista, blago onima koji vjeruju iako ne vide. Osiguran im je vječni život u Bogu. A sve ovo je zapisano – kaže sv. Ivan apostol - »da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u Imenu njegovu.«